

MADÁCH IMRE KÉT LEVELE PAJOR ISTVÁNHOZ.

Pajor István (1821—1899), kir. tan., ez időben Balassa-Gyarmaton ügyvédkedett, majd Nógrád vm. árvaszéki elnöke volt. Széleskörű irodalmi munkásságát birtokáról vett írói nevén (*Csalomjai*) folytatta.

A. Sztregován
1864 Feb 11én

Kedves Pistám!

Eleinte Gyarmathra készültem, újév után pedig nagy szemgyuladásban szenvedtem, s ez vólt oka, hogy igen kedves leveledre csak most válaszolok, most engedtetvén csak meg az írás. Szellemdús verseid közlése mindannyiszor kellemes napot szerez, s azokból többet együtt olvashatni szívességéből kétszeres örömemre szolgálna, mind az álltalok okozott mulatság miatt, mind azért, mert becses barátságod egyik tanújelének venném. S bár magamat általában műbírának nem tartom, s nem tarthatom, mert aestheticai elvem igen egyszerű s rövid, minél egyebet nem ismerék: „Szép az ami tetszik, ami vágyunknak jól esik.” S így bírálatomnak, ha akarnád is, egyáltalán hasznát nem vehetnéd; mégis ha másrészt nekem akarsz kedves dolgot cselekedni, szavadnál foglak, s újabb szerzeményeidet elvárom. Megvallom ugyan, hogy még inkább szeretném, ha a társasági szabályoknak megfelelőbben nem mint árva gyermekeket küldenéd hozzám, de annak rende szerint apjokkal mutattadna be, ki nekem még sok oly szellemdús dolgot mondhatna el, mit gyermekeivel még nem üzen. — Egyébben becses barátságodba zárt vagyok tisztelettel igaz barátod

Madách Imre.

Kedves Pista barátom!

Bár névtelenül hozzám küldött versezetedet a Budai népszínházra mindjárt s mint tiedet ismertem fel, s benne valóban mint igen jól sikerült szatirában gyönyörködtem. — viszonzásul én is kedveskedem neked valamivel.

A Nővilág 6ik számában a Koszorú munkatársai Schulfuchsoknak vannak gúnyolva, ugyan azon számban pedig még e cikkecske is áll körülbelül: *Rímek*: Minap a Szécsényi lígétben sétálva, és a Koszorúról gondolkodva következő rímek jöttek eszembe: Apa, kapa, bátor, gátor, Andor, kalandor, Daru, saru, Apor, kapor. Ökör, gyönyör, botló, kotló. Ezekben ugyan nincs semmi értelem, de rimelnek elől hátul, keresztül kasúl, ajánlom azokat tehát a Koszorú munkatársainak, s különösen fáradhatatlan buzgalmú Szászainknak Károly, Béla, Péter, Gerő, Tuhutum s a't, hogy csináljanak belőle ríkmust a Koszorú számára. — Erre én ily levelet írtam Vajdának. Az ajánlott rímeket köszö-

nettel vettem, úgy hiszem sikerült beléjük értelmet is hoznom s rímkusra alakítva itt küldöm önnek, a nővilágnak felajánlva

Szász Tuhutum.

Ríkmus

Azt üzeni neked jó Kazinczy apa,
 Hogy kezedbe nem lant való, csak a kapa,
 S bár politicában is vagy nagyon bátor,
 Fejed nem tölt pincze, csak üres rozsz gátor,
 Erős férfit jelent ez a szép név Andor.*
 Nem nevezhetlek így hát irkász, kalandor,
 Szavad fenhéjazik mint repülő daru,
 Még piszokba merül lábadon a saru.
 Csak úgy kóvályog, mit versz, körüléd a'por
 De nincsen fűszere, legfeljebb is kapor,
 Hogy is lenne másképp dulakodó ökör,
 Aki bögéssel mindegyre csak gyötör,
 Nagy ügyetlenséged ide oda botló,
 Soha ki nem költő, noha mindég kotló.

Egy másolatot Aranyinak is küldtem, ki sokakkal jót nevet rajta s közli. — Én pedig köszönve megemlékezésedet még egyszer, öllelek s vagyok

igaz barátod
 Madách Imre.

Schulfuchs

Borítólapon kívül: Tekintetes

Pajor István Úrnak
 tisztelettel

Helyben

A Kisfaludy-Társaság birtokában.

Közli: KÉKY LAJOS.

* Andreas görögül erőset jelent.